

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Haralda Stiffela a sudcov JUDr. Milana Lipovského, JUDr. Štefana Michálika, JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Martina Piovartsyho, v trestnej veci proti obvinenému **P. L.**, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3 T 1/2005, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. apríla 2008 v Bratislave prejednal dovolanie, ktoré podal obvinený prostredníctvom obhajcu JUDr. P. F. proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. októbra 2007, sp. zn. 1 To 10/2007, a rozhodol

t a k t o:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvineného **P. L. o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 9. marca 2007, sp. zn. 3 T 1/05, uznal obvineného **P. L.** za vinného z pokusu trestného činu poisťovacieho podvodu podľa § 8 ods. 1 k § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. (účinného do 31. decembra 2005) na tom skutkovom základe, že

dňa 3. augusta 2000 uzatvoril v D., pobočka B. poisťnú zmluvu reg. č. X. ktorej predmetom plnenia je preprava tovaru na poisťnú sumu 5 000 000 Sk

a dňa 10. apríla 2001 oznámil v D. poistnú udalosť, pričom v oznámení a následných správach zo dňa 12. apríla 2001 a 17. apríla 2001, ktoré pre poisťovňu spracoval, nepravdivo uviedol, že na ložnom priestore vozidla zn. A. ktoré pri poistnej udalosti dňa 7. apríla 2001 o 04.30 hod. pri obci M. z časti zhorelo, bol uložený tovar v hodnote 5 224 191 Sk podľa dodacieho listu, ktorý v poisťovni predložil, ktorý pri požiari vozidla mal úplne zhorieť, čím sa pokúsil vylákať poistné plnenie od D. tým, že ju uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok, čím by jej v prípade vyplatenia poistného spôsobil škodu vo výške 5 000 000 Sk,

Za to bol obvinený P. L. odsúdený podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, na výkon ktorého bol zaradený do I. (prvej) nápravnovýchovnej skupiny.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obvinený, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací zamietol podľa § 256 Tr. por. (účinného do 31. decembra 2005), čím sa stal napadnutý rozsudok krajského súdu právoplatný a vykonateľný.

Obvinený P. L. prostredníctvom svojho obhajcu v zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie, ktoré oprel o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Podľa jeho názoru napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, lebo skutok, ktorý je predmetom jeho trestného stíhania, nie je trestným činom. V dovolaní rozoberá jednotlivé dôkazy, ktoré boli pred súdom prvého stupňa vykonané a dochádza k záveru, že:

- nebola preukázaná bezprostredná príčina požiaru;
- nebolo dokázané, kto spôsobil požiar;
- nebola dokázaná skutočnosť, že si uplatnil poistné plnenie napriek tomu, že na korbe motorového vozidla tovar nebol. Argumentoval tiež tým, že záver o tom, že sa dopustil konkrétnej trestnej činnosti, musí byť dostatočne preukázaný a musí byť založený na skutočnostiach nevzbudzujúcich pochybnosti o tom, že sa vôbec stal skutok, pre ktorý bola

podaná obžaloba a tento je trestným činom a zároveň, že to zavinenie spáchal obžalovaný.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil podľa § 380 Tr. por. rozhodnutie odvolacieho súdu, zároveň aj rozhodnutie súdu prvého stupňa a prikázal mu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Požiadal tiež, aby bol výkon rozhodnutia, proti ktorému podal dovolanie, odložený.

Krajský prokurátor v Bratislave vo svojom vyjadrení uviedol, že dovolanie nespĺňa náležitosti uvedené v ustanovení § 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por., a preto ho navrhol odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) primárne konštatoval, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (obvineným v jeho prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo dotýka - § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v lehote stanovenej v § 370 ods. 2 Tr. por., a že boli splnené aj ďalšie podmienky dovolania (§ 372, § 373 a § 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 378 Tr. por. dovolanie a predložený spisový materiál predbežne preskúmal, pričom nezistil dôvod na postup podľa § 379 Tr. por. a na určenie termínu verejného zasadnutia (§ 383 Tr. por.).

Dovolací súd rovnako nezistil naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr.por.

Podľa tohto zákonného ustanovenia dovolanie možno podať len, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Vychádzajúc z tejto procesnej úpravy dovolací súd skúma len to, či súdmi nižších stupňov zistený skutkový stav veci bol správne právne kvalifikovaný, teda či skutok napĺňa znaky skutkovej podstaty daného trestného činu, resp., či nedošlo k porušeniu iných ustanovení hmotnoprávneho charakteru (napr., či neexistujú dôvody vylučujúce protiprávnosť skutku, zánik trestnosti a pod.). Aj pri takom

prípadnom pozitívnom zistení, dovolací súd však musí ešte skúmať, či také porušenie zákona vôbec zásadne ovplyvňuje postavenie obvineného (§ 371 ods. 4 Tr. por.). V posudzovanej veci dovolacie námietky obvinenej majú jeden zásadný znak – tvrdí, že súdy nedostatočne, či nesprávne zistili skutkový stav – navrhuje vysloviť porušenie zákona v ustanovení § 2 ods. 5 Tr. por. Tieto však dovolací súd neskúma, vychádzajúc z prezumpcie, že v doterajšom konaní bol skutkový stav zistený úplne a správne.

V posudzovanej trestnej veci je preto nutné považovať skutok ustálený v pôvodnom konaní súdmi oboch stupňov za správny a úplne zistený. Takto ustálený skutok vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu poisťovacieho podvodu v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 k § 250c ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005. Taktiež nebolo zistené nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Zároveň treba zdôrazniť, že dovolateľ použil v dovolaní v podstate rovnaké argumenty, ktoré neúspešne uviedol v odvolaní a prezentoval nimi nesprávne zistenie skutkového stavu, ktorý nepreukázal jeho zavinenie, s čím sa úplne a správne vysporiadal odvolací súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, pre zrejmé nesplnenie dôvodov dovolania (podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.), podaného obvineným P. L., musel jeho dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí.

Uvedené dovolanie bolo odmietnuté, preto neprichádzalo do úvahy rozhodovať v zmysle § 380 ods. 4 Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 28. apríla 2008

JUDr. Harald S t i f f e l , v.r.
predseda senátu